

Posudek vedoucího
na diplomovou práci studenta Reného Ohlídala
na téma „Poškozený“

Zaměření diplomové práce, její základní koncepce a systematika

Předložená diplomová práce se zabývá trestně právní úpravou institutu poškozeného.

Podle vlastních slov si autor téma zvolil proto, „že si zaslouží patřičnou pozornost. Poškozený je osobou, která má význam pro celkový výsledek trestního řízení, zejména pokud na základě své svědecké výpovědi vnese do celého případu relevantní informace, které přispějí ve velké míře ke správnému rozhodnutí ve věci.“

Nutno předeslat, že autor předkládá na stejné téma druhou diplomovou práci, neboť předešlou neobhájil a bylo mu uloženo ji zcela přepracovat.

Systematika práce v podstatě odpovídá jejímu zadání. Práce obsahuje 76 stran. Je členěna po nezbytném úvodu do pěti kapitol. První kapitola „Pojem“ se snaží o vymezení základních pojmů. Začíná charakteristikou poškozeného v právní úpravě pozměněné posledními novelami trestního řádu a srovnává ji s vymezením pojmu oběti trestného činu zavedeného přijetím zvláštního zákona č. 45/2013 Sb. V závěru první kapitoly se objevuje srovnávací popis německé právní úpravy postavení poškozeného včetně úpravy soukromé žaloby, kterou disponuje. Autor přichází s překvapivým tvrzením, že pojem poškozeného se objevuje v trestním řádu až od roku 1969 (!).

Druhá kapitola „Procesní práva a povinnosti poškozeného, zastupování poškozeného“ je věnována podrobnějšímu rozboru jednotlivých procesních práv. Přestože název evokuje též pojednání o povinnostech poškozeného, kapitola jej neobsahuje. Patrná je jistá proporční nevyváženost textu. Zatímco rozbor jednotlivých procesních práv je velmi stručný, obsáhle se popisují jednotlivé případy jednání za poškozeného. Bohužel objevuje se i zde řada věcných chyb (tvrzení, že poškozenému přísluší obecně právo stížnosti, že poškozený může podat odpor proti trestnímu příkazu, že nemůže podat odvolání proti rozsudku, v němž není výrok o náhradě škody...).

Třetí kapitola je nazvána „Poškozený v jednotlivých fázích trestního řízení“. Zde autor rozebírá postavení poškozeného v jednotlivých stádiích trestního řízení (přípravné řízení, rozhodování trestním příkazem, řízení před soudem).

Čtvrtá kapitola „Úloha poškozeného v odklonech trestního řízení“ vymezuje jednotlivé alternativní způsoby vedení trestního řízení, v nichž má poškozený zvláštní roli a přitom zdůrazňuje specifická práva poškozeného směrem k náhradě škody. Je podrobná a zvláště se zaměřuje na jednotlivé formy a podoby mediace, opět na tomto půdorysu srovnává pojem poškozeného s pojmem oběti trestného činu. Mediace je popisována i historicky a srovnávacím způsobem s jinými systémy.

Konečně pátá kapitola "Adhezní řízení" rozebírá procesní úpravu řízení o nároku na náhradu škody způsobené trestným činem. I zde se objevuje potřebné srovnání nahrazování škody v „klasickém“ řízení a v řízení o odklonech.

Závěr shrnuje a stručně rekapituluje jednotlivé části práce. Autor nečiní žádná zvláštní doporučení ani neseznamuje čtenáře s případnými úvahami de lege ferenda.

Práci doprovází cizojazyčné resumé a solidní seznam odborné literatury.

Hodnocení struktury práce a úrovně zpracování

Ve srovnání s předešlou (neobhájenou) prací došlo při novém zpracování k posunu. I když zůstává převážně popisnou, přece jen zejména druhá polovina práce již naznačuje, že autor se poučil a tentokrát věnoval zpracování více úsilí. Škoda, že i v této práci se objevuje značné množství stylistických neobratností, gramatických chyb, zejména v interpunkci a bohužel i věcných chyb, které jsou výše naznačeny. Přitom téma, které si autor zvolil, patří mezi nejfrekventovanější a „nejoblíbenější“ svého druhu mezi studenty, takže existuje velká řada kvalifikačních prací k inspiraci, srovnání i poučení, jak by měla diplomová práce vypadat.

Závěr a náměty pro obhajobu

Práce je způsobilá k obhajobě. V rámci obhajoby by se tedy autor měl zaměřit na vysvětlení použitých metod práce, reagovat i na výhrady v posudcích (mimořádně, byl jsem seznámen s posudkem oponentky práce a s jejími výhradami se zcela ztotožňuji) a ústně přesvědčit, že věcné chyby vznikly spíše nepozorností či nedopatřením, než neznalostí problematiky.

Předběžné hodnocení – **dobře.**

V Plzni dne 28. ledna 2015

JUDr. Josef Baxa

Vedoucí diplomové práce